

Thing vil være vanskeligt at reise dette Spørgsmaal, naar vi have ladet det falde, og at altsaa ogsaa denne Betragtning maa paalægges os at gaae varligt tilværks.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig at gjøre den korte Bemærkning, at jeg finder det rigtigt, at der som den endelige Beslutning fra Rigsdagens Side udtales en Erkjendelse af Regnskabets Rigtighed. Jeg finder det navnlig ganske i sin Orden, som det blev bemærket af en æret Statsrevisor, at Sagen dermed bliver afluttet, og Grundlovens Bestemmelse dermed fyldstgjort, saa at ingen senere Rigsdag kan komme ind paa samme Regnskab. Derimod er jeg enig med min ærede Collega, og jeg har ogsaa forud, under en Conference med ham, yttret mig mod de uheldige Udtryk, der her ere brugte; thi i Ordene „meddele Decharge“ ligger der en Forudsætning om at Dechargen skal modtages, men i Modtagelsen af en Decharge ligger der efter min Mening en Underordnelse for den, der skal modtage den, under den, der giver den, og da Ministeriet maa fastholde, at ogsaa i disse Forhold ere begge, Rigsdagen og Ministeriet, fideordnede, og at, naar der opstaaer Conflict mellem dem, saadanne kun kunne afgjøres ved Lov eller ved Rigsretsdom, saa anser jeg det for ønskeligt og tildeels for nødvendigt, at Udtrykkene forandres.

Ungsørd: Ja, naar den ærede Ordfører tog sig det saa meget let, at han sagde, at han ikke havde fundet Skygge af Argumenter i det, jeg fremførte, kan jeg tage mig det ligesaa let og sige, at jeg ikke har fundet Skygge af Modargumenter i det, han frem-

førte. Hvad det angaaer, som den ærede Landstingsmand, der sidder foran mig (Wesely), yttrede om, at Ordet „Rigsdagen“ findes i Lovene, saa er det der fuldkomment rigtigt og adæquat brugt; thi der have begge Rigsdagens Afdelinger givet deres Samtykke. Her vil derimod Landstinget forveien sige, at Rigsdagen meddele sin Sanction, uden at man dog i Forveien egentlig veed, om Folkethinget vil gaae ind derpaa, og det mener jeg er i Formen urigtigt. Det var overhovedet imod Formen, mine Bemærkninger vare rettede.

Formanden: Jeg turde i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger tillade mig nogle Ord. Naar her er Tale om Rigsdagens Beslutninger eller Rigsdagens Tilkjendegivelse, da siger det naturligt kun dette: at Landstinget for sit Bedkommende beslutter, at Rigsdagen giver en saadan Meddelelse. Dersom der stod „Landstinget“ istedetfor „Rigsdagen“, da vilde det medføre den formelle Ulempe, at der, efter at begge Thingene havde afgivet deres Beslutninger, maatte foretages en Forandring; thi det var ikke nogen samstemmende Indstilling, Thingene havde vedtaget. Man maatte da, for at tilveiebringe en saadan i Landstingets Beslutninger, forandre Ordet „Landstinget“, og i Folkethingets Beslutning Ordet „Folkethinget“ og begge Steder sætte „Rigsdagen“ istedet.

Retteelse. Nr. 29, Sp. 423, Lin. 14 f. o.: „ikke“ udgaaer.